

R: Den vstává, volám "sláva!",
malej muž si strčil ruku za kabát,
volám "sláva!", císař mává,
udeř do bubnů, smrt se mě bude bát.

1. Vlast bude milovat ty, co ji proslaví,
dámy v salónech to k pláči dojíma,
strach mě zebe, k nebi zdvihám oči bolavý,
barvu krve slunce při úsvitu má.

R:

2. Druhého prosince, rok osmnáct set pět,
má Francie mi šetří na pomník,
nápis není vůbec novejš, zná ho celej svět:
tady odpočívá čackej granátník.

R: Den vstává, volám "sláva!",
malej muž si strčil ruku za kabát,
volám "sláva!", řád mi dává,
hochu, to se bude krásně umírat.

*: Den vstává, volám sláva,
den vstává, volám sláva, den vstává ...